

[Justitsministeren.]

advokaten bekendt med de Synspunkter, som var kommet til Orde. Jeg maa have Lov at sige selvfølgelig. Jeg har straks optaget Forhandling med Rigsadvokaten om, hvilke Retningslinier der derefter skulde følges, og jeg tror ogsaa, at de Retningslinier følges. Efter at det er sket, har Rigsadvokaten udarbejdet et Udkast til et Cirkulære eller udarbejdet Retningslinier for det. Det har været drøftet frem og tilbage, og det Cirkulære af en eller anden Dato omkring 20. August, som jeg efter Anmodning har givet det ærede Medlem, er altsaa ikke mit første Skridt i den Sag, ja det er saamænd ikke engang mit sidste. Cirkulæret fremtræder med et Indhold og i en Form, som er godkendt af Regeringen. Det ærede Medlem talte om det andet Straffelovstillæg. Det er rigtigt, at der i den Betænkning, som er afgivet af dette høje Ting, er givet Udtryk for Ønsket om, at Anklagemyndigheden skal vejledes med Hensyn til Lovens Omraade og de af Industriraadet udsendte Cirkulærer. Loven blev stadfæstet den 28. August. Paa den Dag og i Dagene derefter var jeg paa Rejse i Jylland. Den 3. September kom jeg hjem. Samme Dag afgik der en Skrivelse til Rigsadvokaten, hvori jeg gjorde ham opmærksom paa de Udtalelser, der indeholdes i dette høje Tings Betænkning. Jeg har givet Rigsadvokaten den Vejledning, jeg har lovet, og Rigsadvokaten har instrueret Statsadvokaterne om, at alle Sager, hvor der kan være nogen som helst Tvivl, skal forelægges Rigsadvokaten, netop for at det kan undgaas, at der rejses Tiltale i Sager, hvor Tiltale ikke bør rejses. Er der saa for Rigsadvokaten Tvivl ud fra de Linier, som jeg har drøftet med ham, forelægges Sagen for Ministeriet, og jeg faar den at se. Jeg har for nogen Tid siden, da jeg blev gjort opmærksom paa nogle af de Domme, som afsiges, sely ment, at disse ikke blot var for strenge, men at disse Domme kom frem, fordi der var blevet rejst Tiltale i nogle Tilfælde, hvor Tiltale ikke burde rejses. Jeg tænker her ved særlig paa dem, som ogsaa er blevet nævnt fra denne Talerstol, Medlemmer af Brandkorps. Nu er der afsagt Domme. Hvad andet kan jeg gøre, end jeg har gjort, nemlig at træffe Foranstaltninger til at foranledige, at saadanne typiske Domme inden for et Par Omraader, hvor jeg mener der burde handles anderledes, forelægges for Højesteret. Jeg har, maaske i Modsætning til det ærede Medlem, den sikre Tro, at vi faar den rette Afgørelse, naar vi forelægger Spørgsmaalet for Højesteret. Jeg tror ikke, at Domstolene paa nogen Maade lader sig

intimidere af nogen Stemning. Jeg kan ikke tro det, jeg har ingen Grund til at tro det.

Det ærede Medlem nævnte en anden lille Ting. Jeg har sagt, at efter den 13. Maj ophørte Modstandsbevægelsen med at internere, og Virksomheden med at fængsle gik over til Politiet. Det ærede Medlem vilde deroverfor gøre gældende, at der var forekommet Tilfælde, hvor Styrker af Modstandsbevægelsen havde foretaget Interneringer efter den 13. Maj. Ja, det er rigtigt, det har vi talt om før, og det fandt jeg ingen Anledning til at trævle op igen. Der er forekommet nogle enkelte Tilfælde, men det spiller da ikke nogen som helst Rolle, det er ikke det, det drejer sig om her.

Saa sagde det ærede Medlem, at vi maa tale om de strenge Domme og om, hvem der har Ansvar. Dommerne? Spurgte det ærede Medlem. Ja, jeg ved ikke, hvem der har Ansvar for Dommene andre end Dommerne. Og er man misfornøjet med Dommene eller med Dommerne, maa man gaa Lovens Vej og anke. Det har vi ogsaa talt om før, og det har jeg sagt offentligt. Hvad andet skulde jeg sige?

Det ærede Medlem nævnte nogle rystende Tilfælde, som skulde tilsigte at intimidere Dommerne. Det ene Tilfælde var, at en Mand var blevet dræbt to Dage efter, at han var blevet frifundet. I den Fremstilling kender jeg ikke noget Tilfælde. Drejer det sig mon ikke om det Tilfælde ude fra Amager, hvor en Mand var blevet løsladt efter Fængsling, og saa — efter at der vistnok var gaaet 8 Dage — blev han Genstand for et Overfald og dræbt. Jeg ved ikke, hvordan det kan intimidere Domstolene. Der var ikke Tale om nogen Frifindelse. Hvis det er det samme Tilfælde, vi taler om, er det en Løsladelse fra en Fængsling. Jeg forstaaer ikke, at et saadant Tilfælde skulde kunne hindre Dommerne i at afsige en Løsladelseskendelse eller lade være med at afsige en Fængslingskendelse.

Saa nævnte det ærede Medlem en Mand i Aalborg, som var blevet løsladt og derefter spærret inde igen. Hvis det Tilfælde, som det ærede Medlem taler om, er det Tilfælde, jeg kender, er Forholdet det, at den paa-gældende Mand ganske rigtigt blev løsladt, men derefter fremkom der ganske andre Oplysninger om ham, som maatte føre til og førte til, at da han paa ny blev fremstillet i Retten, blev han fængslet. Jeg kan ikke se, at det har noget at gøre med at intimidere Domstolene.

Saa talte det ærede Medlem om de ofte